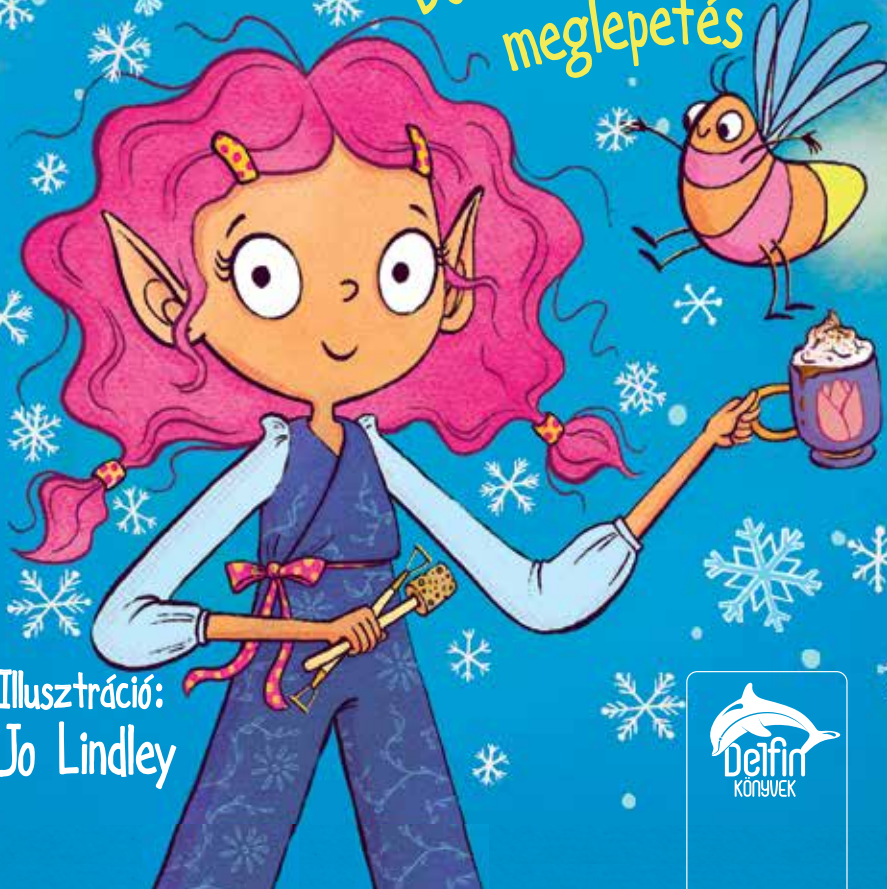

Daisy Meadows

PIXI VARÁZS

Dotty és a csodás
meglepetés

Illusztráció:
Jo Lindley

Delfin
KÖNYVEK

Kristály-öböl városában már nagyban készülnek a karácsonyra, ahogy Macskakő városban, a Pixik és a Csillámbogarak otthonában is. Ám nem mindenki érzi az ünnep csodáját, így amikor Alice és Leo felfedezik, hogy barátaitk, Oliver és a húga, Ivy összevesztek, a varázslatos lények, a Pixik segítségét kérik. Vajon Dotty, a fazekastündér a mágiját bevetve képes lesz kibékíteni a testvéreket, hogy aztán mindannyian együtt örüljenek a karácsony eljövetelének?

Daisy Meadows

Dotty és a csodás
meglepetés

— részlet —

Első fejezet

Karácsonyi ragyogás

Kristály-öböl városában késő délután a park káprázatos látványt nyújtott. A fákról lecsüngő fényfüzerek csillogtak-villogtak a sötétlő égbolton. A park útjait szegélyező régi vaslámpák imbolygó, gyertyalángszerű fénye megvilágította a karácsonyi vásár látogatóinak útját. A hideg, csípős időben mindenki jól be volt

öltözve. Néhányan a rénszarvas-körhinta vagy a jégpálya felé vették az irányt, míg mások különféle játékokat próbáltak ki, vagy ajándékokat vásároltak a bódéknál.

Kristály-öböl városának két legizgatottabb lakója e pillanatban Alice és a legjobb barátja, Leo voltak, akik saját kézműves standjukat üzemeltették.

– Tessék, csak tessék! Ide-ide, készítsétek el a saját pompon hóembereteket! – kiáltotta Leo áthajolva a bódé pultján, és intgetett a járóelőknek.

– Az összes pénz jótékony célra megy!
– tette hozzá Alice.

A két barát vidáman egymásra mosolygott. Rajongtak a kézműves dolgokért és

most, hogy már saját standjuk is volt, úgy érezték, minden álmuk valóra vált.

Egy narancssárga bojtos sapkás kisfiú félénken mosolyogva közeledett a bódéhoz.

Csinálhatok egy hóembert?

– kérdezte.

– Persze! – felelte Leo.

A fiú beledobott pár érmét az adománygyűjtő vödörbe, aztán Alice segített neki narancssárga filc orrot ragasztani a hóemberére.

– Mit szólnál néhány piros gombhoz?

– kérdezte, és átnyújtott neki három, kör alakú filcet.

– Szeretne a hóembered egy gyapjú cilindert? – tudakolta Leo.

– Igen! Kérem szépen – mondta a fiú.
Amíg Leo néhány öltéssel rögzítette a sapkát, Alice egy apró gyapjú sálát és kesztyűt adott a fiúnak, hogy azokat is ragassza fel.

– Húha! – kiáltotta a fiú ámulva. – Ma este már fel is tehetem a karácsonyfánkra.
Köszönöm! – rikkantotta, azzal elszökdécselt, hogy megmutassa az apukájának.

A pomponos hóemberek előkészítése mellett Alice és Leo heteket töltöttek a Leoék kertjében lévő kézműves kuckóban, hogy karácsonyi ajándékokat készítsenek barátaiknak és családtagjaiknak.

- Alig várom, hogy a vásár után átadhas-
sam nektek az ajándékokat - mondta Alice.
Beleszimatolt a levegőbe. - Mmm, micsoda
kellemes illat!

- Melyikre gondolsz? - nevetett Leo. -
Mert én érzem a gyümölcsös pite illatát,
a sült gesztenyéét, a mézeskalácsét és a...

- Hoztam nektek forró csokit, srácok! -
szólt meg ekkor egy hang mellettük.

Leo apukája volt az, két gőzölgő
bögrével a kezében.

– Köszönjük! – mondták a barátok, és kezük közé szorították a bögréket.

Az apa belenézett az adománygyűjtő vödrükbe.

– Hiszen ti rengeteg pénzt kerestetek! – lelkesedett. – De volt időtök körbejárni a bódékat?

– Nem igazán – felelte Leo, miközben lenyalta a csokoládéhabot az ajkáról. – Pedig szeretném kipróbálni a gyertyakészítést – mondta, és a szemben lévő standra mutatott, ahol különféle formájú és színű gyertyák sorakoztak.

– Látjátok azt az origamisárkányt abban a bódében? – kérdezte Alice, és a sor

végére mutatott. – Szeretnék valami hasonlót hajtogatni.

– Ó, ti kézműves lelkek! – kuncogott Leo apja. – Nézzetek be hozzánk a fotófülkébe, ha itt végeztetek.

Miután az apukája elment, Leo kiszúrta az egyik iskolatársukat a tömegben.

– Nézd, Alice, ott van Oliver! – kiáltotta. Odaintett, de a fiú nem vette észre.

– Alice már éppen kiáltani akart neki, hogy: „Szia!”, amikor észrevette, hogy Oliver a húgával, Ivyvel van. Mindketten nagyon mérgesnek látszottak.

– Biztosan veszekednek – jegyezte meg Leo. – Remélem, hamar kibékülnek.

– Nem akartak hallgatózni, ezért visszafordultak a standjukhoz. De Oliver és Ivy olyan hangosan vitatkoztak, hogy akaratlanul is hallották őket.

– Azt mondtad, eljössz velem korcsolyázni – mondta épp Ivy. – Megígérted! De most meg azt mondd, hogy nem jössz, pedig tudod jól, hogy nem mehetek egyedül!

A bátyja elkomorult.

– Egész nap azt csináltuk, amit te akartál
– vágott vissza. – Most rajtam a sor! Fejezd
be a hisztit!

Ivy összefonta a karját, és továbbra is
csak duzzogott.

– Huhh! – mondta végül, aztán elvihar-
zott az anyukájuk arcfestő bódéjához.

Oliver zaklatottnak tűnt, ezért Alice oda-
hívta.

– Ne aggódj Ivy miatt – mondta neki.
– Úgyis kibékültök, ha majd megnyugszik.

Oliver azonban megrázta a fejét.

– Nem akarok kibékülni vele – jelentette
ki rosszkedvűen. – Nem az én hibám, hogy
nem tud korcsolyázni.

– De ha nem békültök ki, az elrontja az egész karácsonyotokat – vetette közbe Leo. – Miért nem teszitek meg most?

Oliver felsóhajtott.

– Oké, aljas dolog volt tőlem, hogy magára hagytam. Lehet, hogy elesett volna a jégen. De én a fotófülkét szerettem volna nagyon kipróbálni. Most nagyon haragszik rám, nem hiszem, hogy sikerülne kibékítenem.

Leo figyelte, ahogy Oliver elrobog a gyertyás bódé mellett, ahol egy sor égő gyertya pislákol az üvegedényekben. Észrevette, hogy az egyik gyertya lángja élénk narancssárga, és nem imbolyog, hanem villog.

– Különös – mondta Alice-nek. – Nem gyertyaláng, de nem is fényfűzér, mert önmagában áll.

A villogó fény kiemelkedett a gyertyából. Egy darabig Oliver feje fölött körözött, majd az arcfestő standhoz repült, és Ivy feje körül repkedett.

Ez egy szent- jánosbogár!

– kiáltotta Alice.

– Méghozzá egy

kivételesen fényes

szentjánosbogár

– mondta Leo, és

megfordult, hogy ala-

posabban megnézzé. – Na-

rancssárga... és ezüstös... és aranyszínű

csillámokat hagy maga után. Alice, ez nem

lehet más, mint egy Csillámbogár Macskakő városából!

Macskakő városa varázslatos hely volt, Leo és Alice imádott minden egyes ott töltött percet. A gyönyörű Csillámbogarak ott úgy ragyogtak, mint az ékszerek. Azért jártak át Kristály-öböl városába, hogy a régi, kidobott kacatokat összeszedjék, majd hazavigyék Macskakő városába. Ott aztán a Pixik – az okos kis tündérek – kézműves képességeiket felhasználva új, varázslatos tárgyakat hoznak létre belőlük, hogy segítsenek az embereknek megoldani a problémáikat.

Leo megragadta Alice kezét.

- A Csillámbogarak azokat keresik a városunkban, akiknek segítségre van szükségük, nem igaz?

- De igen! - suttogta izgatottan Alice. - Ez a Csillámbogár biztosan látta Olivert és Ivy-t veszekedni, ezért repkedett körülöttük.

A Csillámbogár leszállt a pomponok közé, és felnézett rájuk. Csápjaiból apró aranycsillagok hullottak alá.

- Szerintem azt akarja, hogy menjünk vissza Macskakő városába - vélte Leo.

- Igen - felelte Alice -, és, hogy kérjük a Pixik segítségét Ivy és Oliver számára!

A barátok fellelkesülve, csillogó szemmel fordultak a gyertyaárusokhoz,

hogy azok tartsák szemmel a hóemberes standjukat.

– Csak pár percig leszünk távol – ígérte Leo. – Kristály-öbölből csupán egy ugrás Macskakő városa!

A szikrázó szentjánosbogár átrepült a park kapuján. Alice és Leo városuk ünnepi fényei alatt követték a tengerpartra. Egy fal felé vették az irányt, amelyen Kristály-öböl megfakult tájképe díszelgett. Alice és Leo tudták, hogy ha alaposan szemügyre veszik a freskót, akkor látni fogják, hogy az az nem pontosan úgy néz ki, mint Kristály-öböl városa.

Ahogy közeledtek felé,
a falfestmény

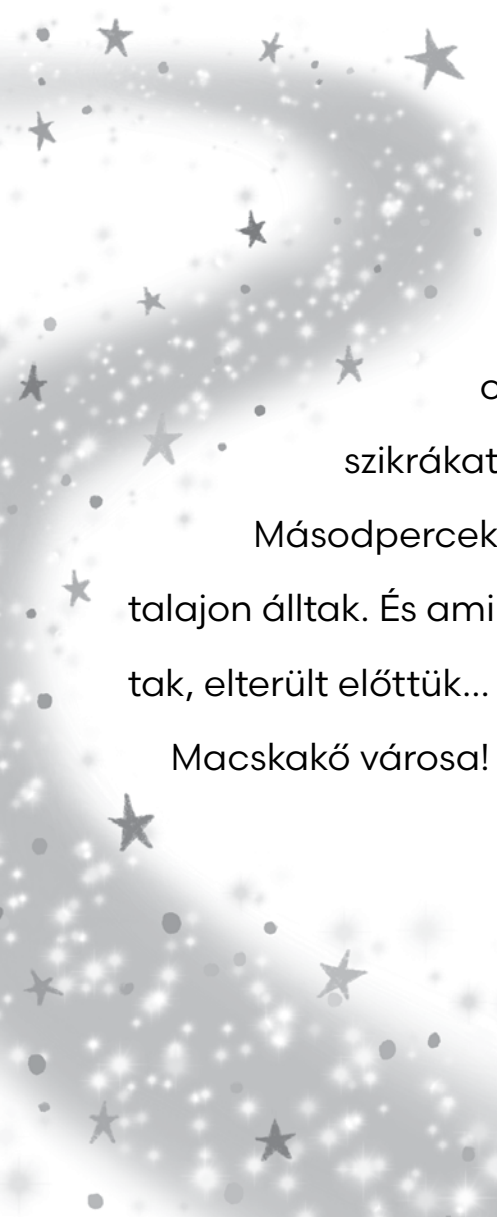
megszínesedett, és
a barátok látták, hogy a festett
házikók és üzletek tetejét hó borítja.
– Macskakő városában is tél van –
mondta izgatottan Alice.

A Csillámbogár egyenesen a falnak repült, azután eltűnt. Alice és Leo jól tudták, hová tűnt, mégis izgalom töltötte el őket, hogy *valóban* varázslatot látnak!

Egy pillanattal később a Csillámbogár megjelent a falfestményben, repülés közben apró köröket írt le, hurkokat húzott a levegőben.

Leo és Alice megfogták egymás kezét, és utánaugrottak.

HUUSSSSSSS!

Egyre gyorsabban
és gyorsabban szá-
guldottak a szélben,
míg nem láttak mást,
csupán mágikus
szikrákat.

Másodpercekkel később már szilárd
talajon álltak. És amikor a szikrák elpattan-
tak, elterült előttük...

Macskakő városa!